

ALEX JOSÉ DOS SANTOS VANGAMYND

mammu. Tað gekk ein vika, áðrenn eg kláraði at yvirtala hana til at lata meg fara, greiður Alex frá við einum stórum smíli.

Sjálvur túrurin til Paraná gerst ein ógloymandi túrur fyri Alex og Rigardo, sum í dag spælir í næstbestu deildini í Russlandi.

– Vit koyrdu buss í 41 tímar, og hann steðgaði í heilum. Tá vit eina ferð komu fram, vóru fótturnar hjá mær hovnar, og eg visti ikki hví, sigur Alex og vísir á fótinum, hvar hann var hovin.

Teir vóru ikki meir enn komnir fram, so var venjing á skránni. Tíbetur, so hevði venjarin fingið við, at teir høvdu ferðast langt fyri at koma fram.

– Vit spurdu læknan, hvat var galið, og hann segði bara, at vit høvdu sitið stillir ov leingi, sigur Alex.

Tíðin í Paraná er ein góð tíð fyri Alex. Umstøðurnar eru væl betri enn í heimbynum, og venjing er mennandi. Eins og í fótballsskúlanum í heimbynum, so er vanlig skúlagongd eitt krav í Paraná. Fýra leikarar búa saman á einum kamarari, men vantandi privatlívið ávirkar ikki ein ungan Alex, sum skjótt fær nógvar vinir á skúlanum.

Trý ár seinni er stendur enn ein stór avbjóðing fyri framman. Tað eru boð úr næstbestu deildini í Tjekkia.

Maria sigur aftur nei

Brasilski umboðsmaðurin stendur aftur framman fyri Alex, og tveimum øðrum leikarum. SFC Opava er tjekskiskt lið við stórum ætlanum og vil sleppa í bestu deildina. Eitt av plássunum har teir mangla styrk er á vinstra bakki. Hetta greiður umboðsmaðurin Alex frá, men fær eitt heldur óvæntað svar.

– Eg segði við hann, at eg mátti ringja til mammu fyrst, sigur Alex og flennur.

Norðri í Itajupe verða tíðindini ikki væl móttikin. Maria sigur aftur korta nei. Hon vil ikki lata 21 ára gamla sonin hjá sær fara til Evropa einsamallan.

Eftir eitt sindur av práti aftur og fram, so endar tað við, at Maria góðtekur, at Alex fer til Tjekkia – men bara um hann kemur heim fyrst. Men í Opava er brúk fyri leikarunum alt fyri eitt. Hetta kann ikki lata seg gera, so nú tekur Alex sakina í eggar hendur.

– Eg haldi tað er fyrstu ferð, at eg veruliga vísti mammu, at nú vil eg bestemma, men eg hoyrði eisini á henni, at hon var bangin, sigur Alex.

Sum 21 ára gamal setur Alex seg í eitt flogfar á fyrsta sinni, og tað skuldi eisini blíva til ein minnilgur túrur.

Poava – her koma vit

Útgjördir við eini orðabók, nøkrum fáum umsettum setningnum á einum pappiri og eini mappu við boðum frá brasilska umboðsmanninum, fóru Alex og tveir aðrir leikarar frá PSTC til flúgván.

Lendir í Frankfurt í Týsklandi

» Vit koyrdu buss í 41 tímar, og hann steðgaði í heilum. Tá vit eina ferð komu fram, vóru fótturnar hjá mær hovnar, og eg visti ikki hví

fylgja teir boðunum frá umboðsmanninum. Teir royna at finna vegin fram. Teir hava fimm tímar, so teir hava ikki skund.

Við hvørt skelti verður orðabókin tikin fram, og tað týska verður umsett til portugisiskt. Tað gongur nakað av tíð, til tann eini av teimum spyr um hjálp í einum kunningardiski.

Fitta og fryntliga daman roynar at samskipta við teir triggjar, men einki nyttar. Hon fær so ein flogferðaseðil og fer at hyggja upp á stóra skíggjan, sum vísir hvørja gate ferðafólkini skulu fara til.

– So vendi hon sær við, hugdi upp á okkum og segði: »oh my god«, greiður Alex spentur frá.

Tá gongur tað upp fyri teimum trimum, at tað er bara ein tími til flúgván til Prag fer, og at teir skulu við toki fyri at sleppa til gate'ina.

– Daman koyrði okkum á ein slíkan bil, sum tey plaga at koyra gomul fólk við. Hon drønaði avstað og floytaði allan vegin til tokið, sum var á veg avstað, tá vit koma fram. So ýldi hon eftir føraranum, sum at enda steðgaði. So tveitti hon okkum í tokið, fortelur Alex víðari.

Komnir fram til gate'ina er einki fólk har. Bara ein persónur stendur við fráfaringsgardiskin og bíðar. Alex og viðleikararnir verða skundaðir umborð.

– Øll sótu klár at fara og hugdu upp á okkum. Tað vóru bara trý pláss eftir í flúgvánunum, so tey hava bara bíða eftir okkum, sigur Alex og ristur við høvðinum.

Komnir til Prag stendur Bob, ein

kroatiskur umboðsmaður og bíðar eftir teimum. Fimm tímar seinni eru teir komnir til leikvøllin hjá SFC Opava. Í hondina fáa teir ein retur flogferðaseðil, sum er galdandi um tjúgu dagar. Tað er tíðin teir fáa at prógva hvør dugur er í teimum.

Ein banan, sum broytir lívið

Tað gongur væl hjá øllum trimum brasilianarunum, og teir fáa hvør sín eitt ára sáttmála.

– Vit finga eina konto, har fasta lønin fór á. So finga vit eina aðra konto, har bonuspengarnir fóru á. Vit finga 2.000 krónur fyri at byrja inni og 1.000 krónur fyri at vinna, men vit finga bara útgoldið bonus, um vit megnaðu at flyta upp, greiður Alex frá.

Tað gongur væl fyrsta hálva árið. Teir triggir stórtíðast í nýggjari íbúð, sjálvt um tað gongur strilti at fáa gjørt mat. Heldur verður maturin bílagdur ella verður etið úti.

Liðið liggur til uppflyting, tá far-ið verður í vetrarferiu. Alex sleppur ikki heim, tí steðgurin er so stuttur. Hinvegi, so sleppur hann at uppliva kava fyri fyrstu ferð nakrantíð. Í lokalum blað er Alex á forsíðuni við yvirskriftini »Ræðist kava«.

Í seinnu hálvu byrjar at ganga verri. Undan einum heimadysti liggur liðið nummar seks, men ein sigur kann lyfta felagið upp á triðja pláss. Stutt fyri hálvleik eru gestirnir á odda, tá ein heimaáskoðari tveitir eina banan á vøllin. Alex hevur ongantíð upplivað nakað líknandi, og skilur als ikki týðningin at byrja við.

– Tað er ikki fyrr enn liðskiparin kemur yvir og sigur, at eg einki skal leggja í tað, at eg skilti hvat mein-ingin var við bananini, sigur Alex.

Í hálvleikinum er stórt fokus á Alex og hinum útlendinginum. Venjarin og liðskiparin tosa við teir. Í seinnu hálvleiki verður aftur ein banan tveitt á vøllin. Liðskiparin

